

[Knut Lind]

til at kontakte indsatte og eventuelt hjælpe indsatte til flugt til skade for retssikkerheden og for politiets bestræbelser for at bekæmpe narkokriminaliteten.

Svar (1/2 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg kan oplyse, at der i forbindelse med opførelsen af arresthuset i Køge blev bygget en murets omkring gårdtursarealet, dels omkring en udsigtsgård. Begge vender ud mod Ringvejen.

Højden på disse mure blev alene bestemt på baggrund af de principper og standarder, som Justitsministeriet følger ved opførelser, moderniseringer m.v. af kriminalforsorgens arresthuse. Murene er ca. 3,35 m høje, hvilket svarer til højden på murene ved arresthusene i øvrigt. Det var således hverken arkitektoniske hensyn eller kommunale krav, der var bestemmende for fastsættelsen af højden på de pågældende mure.

Jeg kan endvidere oplyse, at der ved den overvejende del af kriminalforsorgens arresthuse ikke er etableret nogen egentlig ringmur. Arresthuset i Køge adskiller sig således ikke sikkerhedsmæssigt fra kriminalforsorgens øvrige arresthuse.

Gårdtursarealerne er normalt det eneste område, hvor de indsatte kommer uden for selve arresthusbygningen. Disse arealer er i Køge arresthus sikret ved hjælp af en almindelig mur samt opsyn fra personalet på tilsvarende måde som i de øvrige arresthuse. Under normale omstændigheder vil det med disse sikkerhedsmæssige foranstaltninger derfor ikke være muligt for de indsatte at opnå kontakt, hjælp m.v. fra udefra kommende personer.

Såfremt der skal etableres fuldstændig sikkerhed i kriminalforsorgens arresthuse mod, at udefra kommende personer kan komme i nærheden af gårdtursarealerne m.v., vil dette efter Justitsministeriets opfattelse være forbundet med så væsentlige økonomiske omkostninger, at disse ikke står i rimeligt forhold til den forøgede sikkerhed, sådanne foranstaltninger måtte medføre.

Justitsministeriet skal i øvrigt henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. S 435 af 23. januar 1989 fra medlem af Folketinget Fischer (KF).

Spm. nr. S 441

Til *justitsministeren* (24/1 89) af:

Nør Christensen (CD):

»Hvilke planer har ministeren med henblik på at øge muligheden for, at vidner kan være anonyme?«

Begrundelse

Det har vist sig i en række tilfælde såvel under retssager som efter domsafsigelser, at mennesker direkte er blevet forfulgt eller har følt sig forfulgt som følge af vidneforklaring for domstolene.

Svar (2/2 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Som det er spørgeren bekendt, fremsatte justitsministeren i foråret 1986 på grundlag af en betænkning fra Retsplejerådet et lovforslag om, at der skulle være mulighed for i undtagelsestilfælde at hemmeligholde et vidnes identitet for den tiltalte, forudsat det er uden betydning for tiltaltes forsvar.

Forslaget blev ikke vedtaget, idet et flertal i Folketinget uden om de daværende regeringspartiers stemmer vedtog et lovforslag fra SF og VS om et totalt forbud mod anonyme vidner.

Justitsministeriet anmodede sidste år rigsadvokaten, Politimesterforeningen og politidirektøren i København om efter en gennemgang af praksis at afgive en udtalelse om politiets og anklagemyndighedens erfaringer med de nye regler.

Når dette materiale er modtaget og vurderet, vil jeg på baggrund heraf tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for at søge ændrede regler gennemført på dette område, og i givet fald fremsætte lovforslag herom til efteråret.

Jeg kan i øvrigt nævne, at der i 1987 blev indsat en bestemmelse i retsplejeloven, hvorefter et vidnes bopæl kan hemmeligholdes for den tiltalte, såfremt afgørende hensyn til vidnets sikkerhed taler derfor og det må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar.

Spm. nr. S 446

Til *justitsministeren* (25/1 89) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om kriminalforsorgen har gennemført en ordning, således at fanger, der tidligere har forsøgt at flygte, anbringes i særligt sikrede arresthuse, og - i be-